

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris
atq[ue] noui || instrumenti**

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Peregrinis & hospitib[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

De peregrinis

Penitentiā etiā debēt facere viri boni z iusti quantūcūq; sint amici dei. Quia ex hoc eoz merita augmentant. Iō Job quāuis esset vir scrūs dicebat. Ergo pñiam in fauilla z cinere. Job vlti. Joannes baptista sacrificatus in vtero fugit ab annis teneris in desertū/vbi tā aspere vixit z tā tā pñiam egit/ q; dicebat de eo. Nō māducās neq; bibēs. Mat. xi. Saluator noster q; pctm̄ nō fecit/ in deserto quadraginta dieb; z quadraginta noctib; ieiunauit. Mat. iij. Penitentes de^o benigne recipit eozū pñiam acceptando. Nā manasses rex iuda q; ppter pctā ductus fuerat in Babilonē qñ repenituit de^o benignerecepit. z eū ad gradū pristinū collocauit. ij. Paral. xxxij. Unde Augu. Tāta est em̄ dei miscōdia vt deus penitentē instantū diligit sic illū q; nunq; peccauit. Libenter em̄ de^o recipit pctōres ad pñiam q; pdicationē suā a penitētia d; incepisse. Mat. iij. Magdalenā benigne recepit/ z magnā familiaritatē ostēdens ei eam multipliciter cōmēdauit. Lu. viij. Ad hoc idem facit exempluz de filio prodigo/ qui benigne fuit re-

ceptus a patre. Lu. xv. Sic alacriter deus recipit penitētes. vt dicit: Gaudiū est i celo sup vno pctōre pñiam agēte/ magis q; sup nonaginta nouē iustos. Lu. xv. Mat. xvij. Libēter recepisset christus penitentiā Jude si quādo fuit penitentiā duct^o nō desperasset: z nō seipsum laqueo suspendisset. Mat. 27. ¶ De peregrinis z hospitiibus Cap. cj.

Peregrini recipiendi sunt ad hospiciū:

Letanter.

Hilariter.

Utiliter.

Graviter.

¶ De peregrinis

debet recipere homo hilariter / quia frequenter recipit Christum z angelos / in suū hospiciū recipiēdo eos. Nā Abraā celeriter recepit angelos i hospicio quos credebatur esse hoīes peregrinos. Gene. xvij. Loth reputans angelos esse hoīes peregrinos transeuntes/ suscepit hospicio: et defendit vt potuit a Sodomitis/ eis nephādaz violentiā volētib; irrogare. Gene. xix. In discipulis seipsum asserit recipi z contem-

et hospitibus XCI

ni cum dicit: Qui vos reci-
 pit me recipit / et qui vos sper-
 nit me spernit. **Dat. x.** Pau-
 lus ait / hospitalitatē nolite
 obliuisci: per hāc em̄ placue-
 runt quidā angelis hospicio
 receptis. **Hebreo. vlti.** Pere-
 grinos debet homo recipere
 libenter / leta facie / necessaria
 ministrād o. Sic liberalis et
 puida vidēbat esse Rhebec-
 ca / quando seruo Abrae di-
 xit: Ingredere bñdicte: cur
 foris stas / preparauī domū et
 locū camelis tuis? **Gen. xxiij**
 Sine magna prece et liben-
 ter **Moyse** a **Jetro** recept⁹
 est hospicio. Ex quo postea
 eius filia et nepotes fuerunt
 magnifice honorati / sic ipse
 vellet letanter et libenter reci-
 pi. Ideo dixit **Moyse**: Do-
 minus amat peregrinum / et
 dat ei victum atq; vestituz. et
 vos debetis amare peregri-
 nos: quia ipi fuistis aduene.
Deut. x. Exploratores quos
 miserat **Josue** **Raab** libera-
 liter recepit. **Josue. ij.** Libe-
 ralis hospitalari⁹ fuit **Job**
 qui dicebat: Foris nō remā
 sit pegrinus / ostiū meū viato-
 ri patuit. **Job. xxxi. c.** Ambu-
 lans **Jesus** p mundū nō ha-
 bebat vbi caput suū reclina-
 ret. sed et **Dartha** eū liben-

ter suscepit hospicio. **Luce.**
x. Sic libenter debent reci-
 pi pegrini q̄ etiā sunt cogēdi
 intrare hospiciū / exēplo duo-
 rū discipuloꝝ eūtiū i emaus
 qui ch̄istū peregrinū coege-
 runt. **Lu. xxij.** Peregrinos
 recipiētes multas a deo reci-
 piūt gratias et multa miracu-
 la. Nā **Helyas** pegrinus su-
 scitauit filiū mulieris / apud
 quā hospicio est receptus. **ij**
Reg. xvij. Mulieri **Suna-**
 miti filiū nō habenti / **Heli-**
seus ab ea receptus hospicio
 et filiū ipetrauit / et ipm postea
 a morte suscitauit. **ijij.** **Re. iij**
Saudēs recepit **Zacheus** in
 suo hospicio saluatorē / et ipse
 ei gaudiū duplicauit / qñ sa-
 lutē ei⁹ domui annunciauit.
Lu. xix. **Publius** princeps
Paulū cū socijs de cōfracta
 nauī euasos / suscepit hospi-
 cio. **Paul⁹** aut liberauit p̄ez
 ei⁹ a febribz et dissenteria la-
 borantē. **Act. xxvij.** Peregri-
 nos recipiūt hospicio paupe-
 res et artifices magis q̄ nobi-
 les et diuitijs abundantes.
 Nā i **Sabaa** ciuitate **Benia-**
min / non inuenit leuīta qui
 eū hospicio receperet: nisi se-
 nē de ope reuertentes. **Judi.**
xix. **Helyas** i **Sarepta** sīdo-
 nie solū a vidua paupercula

S ij

De permissiōe diuina

hospicio est receptus. iij. Reg. xvij. Petrus ap[osto]lus est apud quendam Symonē coriariuz hospitat[us]. Act. x. Paul[us] manebat apud Priscā et aquilā qu[er]erāt eiusdē artis. Act. xvij. Lidia purpuraria rogauit Paulū et socios suos secū in hospicio habitare. Act. xvi.

¶ De permissione diuina.

Cap. cii.

Permittit deus bonos flagellari addens consolationē Electos tentari subiungens deprauationem.

Malos debellari iniungēs desolationem.

p **Permittit**

deus bonos affligi ad tempus / eos

postea mirabiliter exaltādo.

Sic permisit Jacob pati persecutionē ab Esau / qu[od] postea re patriauit ditat[us]. Gen. xxvij.

Thobias excecari permisit quē postea illuminatum gaudio ampliāuit. Tho. ij. Job grauit[er] affligi et de pauperari permisit: cui postea oīa duplicauit. Job per totū. Dauid long[um] temp[us] permisit pati persecutionem Saulis / quē in regem postea sublimauit. i. Re. xvij. et sequētib[us]. Filios isrl' affligi

per Holofernē permisit / quib[us] postea victoriā magnam dedit. Judith. p. totus. De hac materia req[ui]re plura de iudicijs dei occultis. Permittit deus aliqu[od] bonos hoīes cadere in peccatā grauiā: ut non glorian[ur] de sua scititate: nec confidat de sua p[er]stātia: ut alijs sciāt cōpati quā peccāt. Sic permisit cadere Samsonē fortissimū. Judith. xvi. Dauid scitissimū. ij. Reg. xi. Petrum promptissimū. Mat. 26. De hac materia q[ui]re plura de iudicijs dei occultis. Permittit aliqu[od] deus ppl[em] flagellari p[ro]pter peccatā ppli et p[re]latorū maloz. Sic deus permisit qu[od] filij isrl' debellarēt: filios beniamin p[ro]pter eoz scelus et peccatā. Judi. xx. Sic etiā p[ro]pter peccata ppli et filioz Heli / permisit deus a philisteis israel debellari. i. Reg. xij. De hac materia q[ui]re plura de iudicijs dei occultis. Plures etiā diuisiones et exempla q[ui]re ibidez. quia vere eadem est materia vtriusq[ue] cap.

¶ De permissione humana.

Cap. ciiij.

Permittūt boni aliq[ui] fieri ut euidēt[er] eminetes defect[us].

Ut solēt subiacētes affect[us].